

ת"ד 8818/12/20 - מדינת ישראל נגד אסתר אברהם

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 8818-12-20 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמת	אסתר אברהם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ברקו קבדה

ב"כ הנאשם: עו"ד נטלי קדם לוי

הנאשמת בעצמה בליווי בעלה

הורי גב' א. אובלוגין - גב' אירנה אובלוגין ומר יורי אובלוגין

מתורגמנית גב' דינה אמינוב

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירות של **נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש** בניגוד לסעיפים 262(2), 38(2) ו- 38(3) לפקודת התעבורה [נ"ח] תשכ"א - 1961 ותקנות 21(ב)(2) ו- 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 07.06.2020 נהגה הנאשמת ברכב פרטי, בנתיב השמאלי ביותר בכביש 40 מכיוון צפון לדרום, לפני הצומת עם כביש 412 (צומת בילו), וזאת בקלות ראש בכך שסטתה מנתיב נסיעתה ימינה, חלפה את הנתיבים מימינה והתנגשה במעקה הבטיחות הבנוי מימין לכביש. כתוצאה מהתנגשות זו נהדף רכבה של הנאשמת שמאלה ופגע ברכב פרטי אחר שנסע במסלול נסיעתה ונגרמה תאונת שרשרת בין 3 רכבים נוספים. במקביל, הנאשמת המשיכה בנסיעתה ישר, נכנסה לצומת, עלתה עם רכבה על אי תנועה בנוי והתנגשה ברכב פרטי נוסף אשר הגיע ממול ופנה שמאלה בצומת, ובתוכו ישבה כנוסעת, גב' א. אובלוגין.

בתאונה זו ניזוקו 5 כלי רכב, נחבלו בגופם חבלות קלות 6 אנשים לרבות הנאשמת, ואילו הנוסעת, גב' א.

אובלוגין נחבלה בגופה חבלות של ממש בדמות דימום סובדורלי גדול מימין עם בצקת מוחית ניכרת, דימום תת עכבישי, שברים באף, קרעים בכבד עם דם חופשי בבטן, לצרציה בכבד אונה 7-8 עם זרזוף של דם, קרע בכליה ימין, המטומה סמוך לכליה ימין, ספק קרע קטן בטחול, פריקה של ACJ דרגה 5 מימין. במהלך אישפוז, הונשמה הנפגעת, נותחה וטופלה בטיפול נמרץ.

תסקירי שירות מבחן וחוו"ד הממונה על עבודות שירות

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 28/03/22 עולה כי הנאשמת בת 55, נשואה ואם ל-3 בנות בגירות, מתגוררת עם בעלה בגדרה, ועובדת מזה 23 שנים ברשות המיסים. הנאשמת ללא רישומים פליליים או תעבורתיים קודמים.

הנאשמת תארה שגרת חיים יציבה ותחושות סיפוק והנאה מהתא המשפחתי שהקימה לצד השתלבותה במסגרת עבודה מקצועית. ואולם, מאז התאונה חוותה משבר בחייה אשר הוביל למצב נפשי ירוד וקשיי תפקוד ועל כן מטופלת על ידי גורמים מקצועיים ומהסיכום הפסיכיאטרי בעניינה עולה כי סובלת מפוסט טראומה ומקבלת טיפול תרופתי.

לעניין התאונה, הנאשמת אינה זוכרת את שקרה ברגעים שקדמו לתאונה ועל כן ניגשה להיבדק - מהבדיקות לא עלתה עדות לכשל גופני בזמן התאונה. הנאשמת סובלת ממחלת פיברומיאלגיה ופריצות דיסק וכדי להקל על כאביה צורכת קנביס רפואי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מבינה את חומרת העבירות ומתמודדת עם תחושות אשמה, חרטה ובושה.

שירות המבחן התרשם מאישה נורמטיבית, יציבה, בעלת מערכת ערכים תקינה, המגלה אמפתיה כנה ובעלת תמיכה משפחתית משמעותית. נוכח מעורבותה בתאונה - הנאשמת מתמודדת עם קשיים רגשיים עמוקים ויש צורך בהמשך טיפול. שירות המבחן העריך כי מאסר בעבודות שירות עלול להחליש את הנאשמת ולהכביד על מצבה הרגשי. שירות המבחן מצא כי הסיכון להישנות העבירות נמוך וכי הסיכוי לשיקום גבוה והמליץ על ענישה שיקומית טיפולית בדמות צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26/07/22 עולה כי הנאשמת נמצאה מתאימה לביצוע עבודת שירות במגבלות.

ראיות לעונש

5. **מטעם המאשימה העידו הורי הנפגעת, אמה, גב' אובלוגין אירינה ואביה, מר אובלוגין יורי.** הוגשו מסמכים רפואיים עדכניים של הנפגעת (ת/1); 3 סרטונים שצולמו מ-3 רכבים שונים, המתעדים את אירוע התאונה (ת/2) וכן דיסק ובו תמונות וסרטון של הנפגעת לפני התאונה ולאחריה (ת/3).

6. מעדות האם עולה כי הנפגעת אומנם בחיים אך בשל הפגיעה המוחית הקשה, משולה היא למתה. הנפגעת רתוקה למיטתה או לחילופין לכסא גלגלים, לא מתקשרת, ללא יכולת תזונה, את מזונה מקבלת בהזנה דרך הבטן וסובלת כל העת מכאבים הניכרים בהבעות פניה. האם סיפרה כי ישבה לצד בתה במהלך

אשפוז בבת החולים כשנה וחצי ומאז התאונה חיי המשפחה השתנו ללא הכר, שכן הנפגעת זקוקה לליווי 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. להם בת קטנה, אחות לנפגעת, שסובלת מכך שהוריה נמצאים רוב הזמן לצד הנפגעת ובשל כך אינה מדברת ונזקקת לטיפול פסיכולוגי. עוד תארה כי בשל הליווי הצמוד לו נזקקת הנפגעת, היא ממעטת ביציאות ולכן מאז התאונה, לא נפגשה עם אימה המתגוררת בעכו. האם סיפרה לפני התאונה הנפגעת שירתה כחיילת בחייל האוויר, נקבע לה פרופיל 97 והייתה מאוד מוכשרת וניגנה על כלי נגינה שונים.

7. מעדות האב עולה כי משפחתה של הנפגעת עלתה לארץ בעקבות רצונה של הנפגעת. בצעירותה באוקראינה הייתה מדריכה בתנועת חסד ונבחרה להשתתף במשלחת שטסה לארה"ב, היתה מאוד מוכשרת - דיברה אנגלית טובה, למדה בבית ספר לריקודים ולמוזיקה ושיחקה כדורסל. תאר כי בעבר, הנפגעת הגנה על חלשים ממנה, גם בגופה. יום התאונה היה היום הראשון בקורס פיקוד בו שובצה ואותו לא סיימה.

8. **מטעם ההגנה העידו מעסיקה של הנאשמת, מר רפאל אוחנה ובתה של הנאשמת, גברת שני אברהם.** הוגשו תעודות הערכה והוקרה (נ/1); תעודות רפואיות שונות של הנאשמת (נ/2-7); ומכתב התנצלות שביקשה להעביר לנפגעת ותורגם לשפה האוקראינית (נ/8) וכן הודעותיה בחקירתה במשטרה (נ/9-10).

9. מעדותו של המעסיק, עולה כי הנאשמת מוכרת לו משנת 2003, באותה שנה החברות בהן עבדו התמזגו ובשנת 2005 השתלבה בצוות אותו מנהל. סיפר כי הנאשמת טיפלה בלקוחות במסירות, והינה בעלת מוטיבציה גבוהה ומשקיעה רבות בעבודתה. הנאשמת עובדת מוערכת ואף קיבלה תעודת עובדת מצטיינת. לאחר התאונה, מצבה השתנה, לקח לה חודשיים לחזור לעבודה, והיא חווה דיכאון ופרצי בכי. בעבודה מנסים לבוא לקראתה ולכן ניתנו לה תנאים מקלים. עוד סיפר כי מאז התאונה הנאשמת נמנעת מלקחת חלק באירועים של החברה בשונה מלפני התאונה ולעיתים אף מתפרצת בכעס כלפי עובדים אחרים.

10. לעדות בתה של הנאשמת, קודם לתאונה היתה אמה אישה שמחה, אופטימית ואהבה לבלות. אימה ניהלה משק בית, דאגה לבנותיה, ולה זוגיות חזקה עם בעלה והיא מסורה לעבודתה. לאחר התאונה, אימה איבדה את שימחת החיים שלה ושרויה בדיכאון קשה, לא מתפקדת בביתה, לא מטפחת את עצמה ומאז התאונה לא נוהגת. העידה כי בגיל 34 נאלצה לחזור לגור בבית הוריה כדי לעזור לאמה במה שנדרש שכן היא מענישה את עצמה מדי יום.

טיועונו הצדדים:

11. **ב"כ המאשימה בטיעוניה** עמדה על חבלות הגוף הקשות של נפגעת העבירה - אשר עברה מספר רב של ניתוחים על מנת לייצב את מצבה ולאחר אשפוז בן כשנה וחצי שוחררה לביתה במצב הכרה מינימאלי כשאינה מתקשרת. הנפגעת סובלת מחולשה ב-4 גפיה, מונשמת ומוזנת דרך בטנה, מרותקת לכיסא גלגלים או למיטתה וזקוקה לעזרה מלאה בתפקודי יום ביומם. ביום התאונה הייתה בת 21, חיילת בשירות

חובה, ולאחר התאונה משרד הביטחון קבע כי דרגת נכותה לצמיתות מעל 100%.

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת חבלות הגוף שנגרמו לנפגעת, אשר אינה נופלת לשיטתה, בחומרתה מתוצאת תאונה קטלנית ולעיתים אף עולה בחומרתה לאור הסבל הרב אותו חווים הן הנפגעת והן בני משפחתה.

המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת ותמכה טיעוניה בפסיקה.

לטענת המאשימה - רף רשלנותה של הנאשמת גבוה לאור סטיית הממושכת שאינה רגעית.

לשיטת המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה הזהה למתחם הענישה בתאונות בהן נגרם מותו של אדם עקב רשלנות הנהג הפוגע - ולכן באשר לרכיב המאסר - המתחם נע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל ובאשר לרכיב הפסילה - נע בין 7-14 שנות פסילה לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

המאשימה ציינה כי בית המשפט אינו כבול להמלצות התסקיר אשר ניתן בעניין הנאשמת וביקשה להשית על הנאשמת מאסר מאחורי סורג ובריש שלא יפחת מ-14 חודשים, מאסר מותנה ממושך, פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 10 שנים, פסילה מותנית ממושכת, קנס מכביד ופיצוי לנפגעת העבירה שלא יפחת מ-50,000 ₪.

12. **ב"כ הנאשמת בטיעוניה** לא חלקה על תוצאותיה הקשות של התאונה אך ביקשה לקבוע עונש ההולם הן את נסיבות התאונה והן את נסיבותיה האישיות של הנאשמת בהיותה אדם נורמטיבי, אם לילדים וסבתא לנכדים, עובדת בעבודה מסודרת ויצרנית.

ב"כ הנאשמת עמדה על השינוי המהותי והשבר שחווה הנאשמת בעקבות התאונה - אובדן שמחת חיים, והקושי היומיומי לתפקד, גם בעבודתה. ב"כ הנאשם הגישה מסמכים רפואיים והצביעה על אבחונה של הנאשמת כמי שסובלת מהפרעת דחק פוסט טראומטית ומטופלת נפשית מאז התאונה.

ב"כ הנאשמת הזכירה כי הנאשמת נהגת זהירה ועברה התעבורתי נקי לחלוטין במשך שנות נהיגה ארוכות.

לטענת ב"כ הנאשמת רף רשלנותה של הנאשמת נמוך שכן מדובר בסטייה קלה לשול הימני ולאחריה אובדן שליטה שנבע מן הפגיעה בגדר הפרדה.

לשיטת ב"כ הנאשמת מתחם הענישה מתחיל מרכיב מאסר מותנה לצד עונשים נלווים וברף התחתון יש למקם את עונשה של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת הפנתה להודאה המהירה ולקיחת האחריות, ולבקשתה של הנאשמת לפסול את רישיונה עד לתום ההליכים המשפטיים וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת עונש בדמות צו של"צ ולחילופין, אם יושת עונש מאסר בפועל ביקשה כי המאסר יהיה קצר וירוצה בדרך של עבודות שירות כך שהליך שיקומה של הנאשמת לא יפגע.

לטענתה, עונש מאסר בפועל אינו העונש ההולם וגם הוא לא יחזיר לנפגעת את אשר איבדה.

ב"כ הנאשמת הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת ותמכה טיעוניה בפסיקה.

13. הנאשמת בדבריה האחרונים הביעה צער רב על אירוע התאונה ועל העוול שגרמה לנפגעת, למשפחתה של הנפגעת ולמשפחתה שלה. הנאשמת סיפרה בבכי כי היא בבחינת "חי מת" שכן חייה נעצרו ביום התאונה ושבה וביקשה סליחה. הנאשמת העידה על אופי נהיגתה הזהיר עובר לאירוע התאונה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. **הערך החברתי שנפגע** בביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת, הוא הגנה על שלום הציבור, חיוו ושלמות גופו, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של כלל המשתמשים בדרך. אינטרס הציבור. האינטרס הציבורי מחייב צמצום תאונות הדרכים, והפחתת המחיר הקשה שאלו גובות מהציבור כולו, בין אם בדרך של חינוך והסברה ובין אם בדרך של אכיפה, מניעה וענישה.

על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו מדברי כבוד השופטת שלו בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20):

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונות דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם (ראו למשל רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.6.12))."

יפים בהקשר זה דברים שנקבעו בע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (10.10.05):

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן שישיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם."

וכן בע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל**, סד(2) 666 (2011):

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושע וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, ומדי שנה בשנה מקפדים מאות אנשים את חייהם ואלפים רבים נפצעים. מערכת

המשפט נתקלת בהרורים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונת דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש".

15. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף גבוה מאוד - אמנם לא קופחו חיי אדם, אך תוצאות התאונה ביחס לנפגעת א. אובלוגין כה חמורות, עד כי ניתן לומר כי כפשע בין לבין גרימת מוות.

16. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** יש לבחון את מידת הרשלנות ואת הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

אשר למידת הרשלנות -

ב"כ המאשימה טענה כי מידת רשלנותה של הנאשמת היא ברף הבינוני גבוה לאור רשלנותה הנמשכת של הנאשמת מהלך כל אירוע התאונה.

ב"כ הנאשמת טענה כי מידת הרשלנות הינה ברף הנמוך מכיוון שלאחר ההתנגשות במעקה הבטיחות בצד הדרך, איבדה השליטה ברכבה. לטענה זו לא אוכל ליתן משקל ממשי שכן עובדות כתב האישום בהן הודתה הנאשמת לא ציינו כי איבדה השליטה ברכבה לאחר הפגיעה במעקה הבטיחות ולא הוצגו בפני ראיות ולו במסגרת ראיות לעונש, לתמיכה בטענה זו.

לאור נסיבות ביצוע העבירה כפי בתוארו בכתב האישום, מצאתי כי מידת רשלנותה של הנאשמת היא ברף הבינוני לכל הפחות וזאת לאור נהיגתה הרשלנית וסטיית הממושכת שלא ניתן לה הסבר עד היום - הנאשמת סטתה תחילה ימינה מן הנתיב השמאלי ביותר, חצתה 2 נתיבים מימינה, פגעה במעקה בטיחות ועוד המשיכה בסטיית חזרה שמאלה לתוך הכביש שם פגעה ברכבים נוספים וגם לאחר מכן, המשיכה בנסיעה ישר, נכנסה לצומת, עלתה אי תנועה וממנו ירדה ופגעה ברכב שהגיעה מולה ופנה שמאלה בצומת ורק בשלב זה נעצר רכבה. ברכב זה ישבה כאמור הנפגעת א. אובלוגין - כנוסעת.

סטיית הממושכת של הנאשמת לימין, לשמאל ואז המשך הנסיעה ישר - כשאין כל הסבר לנהיגה הרשלנית הנמשכת - מלמד על רף רשלנות בינוני לכל הפחות. התאונה ארעה באור יום, בקטע דרך מוכר לנאשמת, ולא נטען כי תנאי הדרך או גורם אחר תרמו לאירוע התאונה.

אשר לנזק שנגרם - מצאתי כי לאור חבלת הראש הקשה שנגרמה לנפגעת העבירה, א. אובלוגין, והשפעת החבלה הקשה על איכות חייה ועל תפקודה כיום - **מידת הנזק שנגרם היא ברף גבוה מאוד**. מסכימה אני עם טענת המאשימה כי כפשע בין חבלות אלו לבין תוצאה של גרימת מוות.

מן התעודות הרפואיות (ת/1) עולה כי מיד לאחר התאונה פונתה הנפגעת לבית החולים כשהיא מחוסרת הכרה ומונשמת ובהדמיה הודגם דימום סובדורלי גדול בראשה עם בצקת מוחית נכרת ובנוסף דימום תת עכבישי, שברים באף וקרעים בכבד, בכליה וספק בטחול. לאחר ייצוב מצבה, הנפגעת הועברה לניתוח ולאחר מכן אושפזה במחלקת טיפול נמרץ כללי בבית חולים בלינסון. בהמשך עברה שיקום נשימתי ונגמלה מהנשמה, וביום 15/07/20 הועברה למחלקת שיקום נפגעי ראש כשהיא במצב של הכרה מינימאלית, מוזנת דרך הבטן, לא מתקשרת ולא משתפת פעולה, ספסטיות בארבע הגפיים (קושי בתנועת השרירים), נזקקת לעזרה מלאה בתפקודי יום יום, מעברים באמצעות מנוף והינה רתוקה למיטה או כיסא גלגלים ללא יכולת להסיעו עצמאית.

ביום 27/08/20 עברה ניתוח נוסף בראשה - ולאחריו סבלה מהתקפים קשים של הזעת יתר, הרחבת אישונים, ספסטיות קשה ועוד.

הנפגעת עברה שנה וחצי של שיקום אינטנסיבי במחלקת שיקום נפגעי ראש בבית החולים וגם לאחריו נמצאה עדיין במצב הכרה מינימאלי, תקשורת לא יעילה, חולשה וספסטיות ב- 4 הגפיים, ספסטיות שרירי הפנים וחריקת שיניים שהשתפרה לאחר טיפול בשמן קנביס.

בחודש מאי 21 חוותה התקפים אפילפטיים וטופלה בהתאם.

הנפגעת עברה ניתוח לפיום קנה ונושמת כיום באמצעות טרכאוסטום.

גם כיום, נפגעת העבירה, בת 23, במצב הכרה מינימלית ללא תקשורת יעילה, מצבה הקוגניטיבי ירוד ללא צפי שיקומי וכך גם מצבה הפיזי - נזקקת לעזרה מלאה בכל התפקודים, מוזנת דרך בטנה, לא שולטת על סוגריה, סיעודית ורתוקה לכיסא גלגלים או למיטתה, ולמעברים זקוקה למנוף או עזרת שני מטפלים.

הנפגעת זקוקה לעזרה מלאה בכל שעות היממה.

לנפגעת נכות מוכרת מלאה לצמיתות והיא נמצאת במסגרת ביתית לפי החלטת הוריה.

איכות חייה נמוכה מאוד, אם קיימת בכלל.

הנזק שנגרם הינו בלתי הפיך, ופגע באופן קשה ביותר באיכות חייה ובבריאות נפשה של הנפגעת וכן בבריאותם הנפשית והפיזית של בני משפחתה הסועדים אותה מדי יום ומדי שעה.

17. **באשר למדיניות הענישה הנוהגת -** בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים התוו מדיניות ענישה לפיה בעבירות של גרימת תאונות דרכים שתוצאותיהן חמורות, יושתו על נאשמים עונשים חמורים לרבות עונש מאסר בפועל אשר יכול וירוצה גם בדרך של עבודות שירות ופסילות ממושכות, גם כאשר מדובר בנאשמים נורמטיביים.

18. **על מדיניות הענישה הנוהגת** במקרים דומים בהם מידת הנזק שנגרם גבוהה ביותר - ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· רע"פ 2137/21 יהודה מלכה נ. מדינת ישראל (05.04.21).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף וגרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש. לרוכב האופנוע המעורב נגרמו חבלות קשות "שכפשע ביניהן לבין גרימת מוות, וקטיעת 2 רגליו מעל ברכיו". בית משפט קמא גזר על המבקש 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה למשך 30 חודשים ועונשים נלווים (אף כי התסקיר המליץ על ביצוע צו של"צ). ערעור המשיבה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, התקבל ועונש המאסר הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון בת 48 חודשים כאשר צוין כי זאת בהינתן כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 678/18 פלוני נ. מדינת ישראל (31.05.18).

המבקש הורשע בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולכת רגל וסיכונה וגרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש. להולכת הרגל נגרמו חבלות בראשה ובגפיה; נגרמו לה שברים בחלקי גופה השונים; קונטוזיה ריאתית; פריקת אצבע; וחתכים שדרשו תפירה. הנפגעת נותחה ואושפזה בבית חולים (לא נטען כי הינה סיעודית). בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, קנס בסך 5000 ₪, ועונשים נלווים. ערעור המבקש על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

· רע"פ 8588/16 משה רז נ' מדינת ישראל (08.11.16).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב, נהיגה במהירות בלתי סבירה, וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. הנהגת המעורבת נחבלה בגופה, בפניה ובראשה, נאלצה לעבור 3 ניתוחים, ובהמשך נזקקה לשיקום ביתי כחצי שנה והסתייעה בקביים בהליכה (אך לא נטען כי הינה סיעודית). בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 36 חודשים, ועונשים נלווים. ערעור המבקש על חומרת עונשו ובקשת רשות ערעור נדחו.

· רע"פ 458/15 מחבוש נ' מדינת ישראל (22.01.15), המבקש בעל עבר תעבורתי לא מכביד הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין, גרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. בית המשפט קבע שרשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מהתאונה נפצע נהג הרכב המעורב שעמד על השול הימני מחוץ לרכבו באופן קשה (קטיעת כף רגל ושברים בירך) אשר הותיר אותו נכה (אך לא נטען כי הינו סיעודי). בית המשפט קמא גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. בערעור הופחת עונש המאסר ל-4 חודשים וזאת בעיקר נוכח עברו המקל של הנאשם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1583/14 שמיר נ' מדינת ישראל (11.03.14), המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניית פרסה אגב חציית קו הפרדה רצוף וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. בית המשפט קבע שרשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מהתאונה נפצע נוסע בן 16 ברכב

המעורב שהגיע ממול וזאת באורח קשה - נזקק להחייאה ושכב מחוסר הכרה חודשים רבים, כיום לנפגע נכות קשה, הוא עיוור בעין אחת, מוגבל פיזית ומנטאלית וחייב בליווי צמוד לאורך כל שעות היום. בית המשפט קמא גזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 7 שנים ועונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת עונשו נדחה (עפ"ת (מרכז) 49512-07-13). בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ. מדינת ישראל (18.10.12).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולכת רגל לסיים חציית הכביש במעבר חציה בבטחה וגרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש. להולכת הרגל נגרמה פגיעה רב מערכתית - קוגניטיבית ופיזית קשה ביותר, בעטיה הורדמה והונשמה מספר חודשים בסופם הועברה לשיקום ממושך כאשר היא מרותקת למיטתה ולכיסא גלגלים ולאחר כ-8 חודשים שוחררה לביתה כאשר היא נזקקת לעזרה צמודה בכל תפקודי היום יום של שני מטפלים צמודים והוכרה כנכה לצמיתות. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 6 שנים ועונשים נלווים. ערעור המבקש על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

· רע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל (21.4.05).

המבקשת הורשעה בעבירות של נהיגה רשלנית, אי-מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. להולך הרגל הקטין נגרמו שבירים בגולגולת ובמקומות אחרים בגוף, בצקת מוחית ודימום - והינו מרותק לכסא גלגלים. בית משפט קמא גזר על המבקשת 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופסילה בת 5 שנים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

· עפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' יעקובסון (29.7.20).

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה רשלנית, במצב השולל שליטה ברכב, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. לנהג המעורב נגרמו חבלות של ממש בדמות פגיעה מוחית, שבירים בצלעות, שבירים בעצם הירך ובקרסוליים, הוא הובהל לבית חולים במצב קשה, כשהוא מורדם ומונשם, נזקק לסדרת ניתוחים לקיבוע השבירים ולשיקום נשימתי ונירולוגי. נגרם לנפגע נזק בלתי הפיך, הינו נכה בשיעור 100% ורתוק לכסא גלגלים.

בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש הולם נע ממאסר מותנה ולעד למאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן פסילה בת 7-48 חודשים וענישה נלווית וגזר על המשיב מאסר מותנה, פסילה בת 11 חודשים, בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית, של"צ בהיקף 250 שעות; צו מבחן למשך שנה; פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע וקנס בסך 500 ₪.

בית משפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי מתחם העונש ההולם בשקלול רשלנותו הבינונית של הנאשם והחבלות הקשות מאוד לנפגע, נע מעונש מאסר שתחתיתו במספר חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וכן פסילה בפועל בת שנים וגזר על המשיב 4 חודשי מאסר לריצוי

בדרך של עבודות שירות, תוך שציין כי העונש קל יחסית לעונש שראוי היה להיגזר עליו בערכאה הדיונית, 30 חודשי פסילה בפועל, ביטל את רכיב השל"צ ולא התערב ביתר הרכיבים על אף שביקר את סכום הפיצוי שנפסק בהיותו בבחינת "לעג לרש".

· עפ"ת (ים) 47949-10-18 **שמואל קוגן נ' מדינת ישראל** (10.1.19).

המערער הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה בצומת וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. רוכב האופנוע המעורב, בן 20, נפגע אנושות בראשו, עבר סדרת ניתוחים, לו פגיעה קוגניטיבית קשה והוא מרותק לכסא גלגלים ללא יכולת לתפקד באופן עצמאי. בית משפט קמא גזר על המערער מאסר למשך 5 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות; פסילה בת 5 שנים, מאסר על תנאי; פסילה על תנאי ותשלום פיצויים לנפגע בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

· עפ"ת (ת"א) 8596-06-17 **כהן צדק נ' מדינת ישראל** (25.6.17).

המערער הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. רוכב האופנוע המעורב נפגע אנושות בראשו, עבר סדרת ניתוחים, משותק ב-4 גפיו, נמצא בהליכי שיקום ולא שב לאיתנו עד למועד גזר הדין. בית משפט קמא גזר על המערער מאסר בפועל למשך 8 חודשים; פסילה בת 5 שנים, מאסר על תנאי; פסילה על תנאי ותשלום פיצויים לנפגע בסך 15,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

· עפ"ת (מרכז) 22985-07-14 **שרה סגיב נ' מדינת ישראל** (28.12.14).

המערער הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות המעבר חציה בבטחה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. הולכת הרגל נפגעה אנושות בראשה לרבות דימום תוך מוחי ושברים בגולגולת, אושפזה לשיקום ממושך, וגם בעת מתן גזר הדין לא שבה לאיתנה - יוצרת קשר מינימלי, מרותקת לכסא גלגלים, מוזנת ומונשמת. בית משפט קמא גזר על המערער מאסר בפועל למשך 5 חודשים - לריצוי בדרך של עבודות שירות; פסילה בת 5 שנים, ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

· עפ"ת (חיפה) 27014-01-14 **אנטולי מיכאילוב נ' מדינת ישראל** (23.3.14).

המערער הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור האדום וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. נהג הרכב המעורב (בן 39 ואב ל-3 ילדים) נפגע באורח אנוש - פגיעה רב מערכתית ופגיעה קשה בראשו, היה בתרדמת 5 חודשים ונזקק לשיקום, גם כיום הינו מוגבל פיזית, מרותק לכסא גלגלים, מוגבל שכלית וזקוק לסיוע מסביב לשעון. בית משפט קמא גזר על המערער מאסר בפועל למשך 7 חודשים; פסילה בת 8 שנים, מאסר על תנאי; פסילה על תנאי ותשלום פיצויים לנפגע בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי

מאסר בפועל ועד לשנת מאסר.

19. עיינתי בפסיקה אותה הגישה המאשימה - ומקובלת עלי טענתה כי יש לקבוע מתחם ענישה הקבוצה למתחם הענישה בתאונה שארעה בנסיבות דומות (סטיה מנתיב נסיעה) ותוצאתה קיפוח חיי אדם.

ברע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל (21.4.05) נקבע בהקשר זה:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל... מן הראוי להדגיש כי המציאות, כביטוייה בהתנהגותם של נהגים לא מעטים בכבישי הארץ, מחייבת נקיטת אמות מידה עונשיות מחמירות יותר. אם העונשים המוטלים בבתי המשפט במקרים דומים קלים יותר מהעונש שנגזר במקרה דנן, מן הנכון לשנות את המדיניות העונשית, כדי שמעשי הרשלנות המסכנים חיי אדם יענשו כנאות וכדי שיהיה משקל מרתיע משמעותי יותר להתנהגות נלוזה בעת נהיגה".

ואולם, המאשימה חרגה לחומרה בטיעוניה מן הפסיקה הנוהגת והתעלמה ממצוות המחוקק בעצמו אשר קבע ענישת מינימום לצד עבירות של גרימת מוות ברשלנות - 6 חודשי מאסר בפועל (לגביהם קבעה הפסיקה כי יכול וירוצו בעבודות שירות בנסיבות המתאימות). המאשימה לא הציגה פסיקה רלוונטית במסגרתה הוטלו עונשים הדומים לרף הענישה הנקוב בטיעוניה וכלל ידוע הוא כי החמרה בענישה, כעתירת המאשימה - יש לעשות בהדרגתיות.

20. עיינתי בפסיקה אותה הגישה ההגנה - אותה לא מצאתי מתאימה בהיות מידת הנזק שנגרם במקרים שם, ברף הבינוני לכל היותר כאשר אף לא אחד מן הנפגעים הוכר כסיעודי ונזקק לטיפול ולליווי צמוד, ללא יכולת תפקוד ולו בסיסית, כעניינה של הנפגעת בתיק בפני.

21. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות בתיק שבפני, לאחר שקבעתי כי רשלנות הנאשמת היתה ברף הבינוני לכל הפחות ובשים לב לחומרתן הרבה של חבלות הגוף של הנפגעת א. אובלוגין, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** כולל רכיב של מאסר בפועל המתחיל מ - 6 חודשי מאסר ומגיע עד 12 חודשים (באזור הרף התחתון יכול והמאסר ירוצה בעבודות שירות), לצד רכיב פסילת רישיון לתקופה של 5-8 שנים, ועונשים נלווים בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי.

22. לא מצאתי לסטות ממתחם הענישה לקולה או לחומרה - לא משיקולי שיקום ולא משיקולי מסוכנות.

23. קראתי בעיון רב את תסקירו המפורט של שירות המבחן בעניינה של הנאשמת ואולם לא מצאתי כי יש ליתן

מעמד בכורה לשיקולי שיקומה של הנאשמת ולהעדיפם על פני יתר שיקולי הענישה.

ההלכה היא כי "המלצותיו של שירות המבחן, כשמן כן הן - המלצות. בית-המשפט אינו כבול לאמור בהן והוא אינו מחויב לפעול על פיהן. עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל" (רע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (18.10.12)).

כידוע, שירות המבחן בוחן את עניינו של הנאשם מתוך נקודת התייחסות הרלוונטית לנאשם, אך על בית המשפט מוטל לשיקול שיקולים רחבים יותר, שעניינם מתחם העונש ההולם ושיקולי הענישה בהתייחס הן לחומרת הרשלנות והן חומרת הפגיעה והשלכותיה.

במקרה שבפני, לאור תוצאותיה הקשות מאוד של רשלנותה הבינונית של הנאשמת, תוצאות שהביאו לפגיעות גוף קשות ביותר לנפגעת העבירה, לא מצאתי הצדקה לזנוח את שיקולי הענישה האחרים.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ת"א) 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר (02/01/14):

"אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

24. בעבירות של גרימת תאונת דרכים שתוצאתן חבלות גוף קשות או אף קיפוח חיי אדם - עולה לא אחת שאלת "שיקומם" של נאשמים שהינם בדרך כלל ומטבע הדברים, נורמטיביים לחלוטין. אין חולק כי הנאשמת נורמטיבית ובנוסף ניכר כי חייה עברו שינוי משמעותי לרעה בעקבות התאונה - ואולם, בשורה של פסקי דין נפסק כי במסגרת שיקולי הענישה בעבירות של גרם תאונת דרכים עקב רשלנות, אין לייחס משקל מכריע לנסיבות האישיות של הנאשם ולהיותו בעל רקע נורמטיבי:

"בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים" (ראוע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מדינת ישראל (02/11/09)).

25. בעניינה של הנאשמת, ובשים לב למתחם העונש ההולם המתחיל ממאסר בפועל למשך 6 חודשים, ניתן

להשיג את תכליות הענישה, ואף לשלב ענישה שיקומית בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ללא חריגה ממתחם העונש ההולם.

שיקולים לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

26. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת, לקחתי בחשבון את הנסיבות המפורטות להלן, שאינן קשורות בביצוע העבירות:

- לזכותה של הנאשמת לקיחת האחריות המהירה והודאתה בעובדות כתב האישום ככתבו וכלשונו.
- הנאשמת הביעה בצורה ברורה את צערה והחרטה שהיא חשה בגין גרימת התאונה על תוצאותיה הקשות לנפגעת העבירה, הפגינה אמפתיה כלפי נפגעת העבירה ומשפחתה ושוכנעתי כי היא חווה סבל יומיומי מאז אירעה התאונה. קראתי בעיון גם את מכתבה למשפחת הנפגעת ושמעתי את בקשת הסליחה החוזרת מפיה.
- לזכותה של הנאשמת העדר עבר פלילי או תעבורתי על פני וותק נהיגה רב משנת 90.
- לקחתי בחשבון את **פגיעת העונש בנאשמת ובמשפחתה** - אין חולק כי עונש מאסר בפועל ולו לריצוי בעבודות שירות לא יאפשר לה להתמיד בעבודתה מזה 23 שנים ולו למשך תקופת המאסר וייתכן כי יכביד על מצבה הרגשי כאמור בתסקיר.
- לקחתי בחשבון את **הנזקים שנגרמו לנאשמת מביצוע העבירות** - שוכנעתי כי הינה חווה משבר עמוק מאז אירוע התאונה וגם איכות חייה נפגעה מאוד על רקע מצבה הנפשי וקשיי התפקוד אותם היא מגלה.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי ההתמודדות של הנאשמת עם התוצאות החמורות להן גרמה בנהיגתה, היוותה גורם מרתיע ומציב גבול, וכי הסיכון להישנות התנהגות פוגענית הוא נמוך.
- 27. מכלול הנתונים בפרשה שבפני, בשים לב לנתוניה האישיים של הנאשמת, לגילה, ללקיחת האחריות, למסוכנות הנמוכה ולהמלצת שירות המבחן, מצדיקים לטעמי השתת עונש מאסר באזור הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
- לא התעלמתי מעתירת המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל. ואולם איני סבורה כי עונש מאסר בפועל הינו העונש ההולם במקרה זה. איני סבורה כי אינטרס הציבור יצא נשכר משליחת נאשמת זו למאסר בפועל. נסיבותיה האישיות ומצבה הנפשי וכן שיקולי השיקום בעניינה, מצדיקים ריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות - עונש בעל אופק שיקומי.

ראו רע"פ 5959-20 מחמוד באדוסי נ' מדינת ישראל (03/09/20):

עמוד 13

"ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית, וקיומה מותנה בעמידה בציפיות הנלוות לביצוע עבודות שירות. "

כל זאת, גם בהתחשב במצבה הרפואי הקשה מנשוא של נפגעת העבירה. ברי כי, כל עונש שיוטל על הנאשמת - לא יהא בו כדי להשיב לנפגעת את אשר איבדה.

28. באשר לפיצוי הכספי:

לנפגעת בתאונה זו נגרמו פגיעות קשות ובלתי הפיכות. פיצוי "ריאלי" בתיק זה מגיע לסכומי עתק וגם הוא לא יחזיר לנפגעת את איכות חייה שנפגעה באופן בלתי הפיך.

בשל סכומי העתק הכרוכים בפיצוי נפגעי תאונות הדרכים הוקם מנגנון ביטוח החובה, האלמנט "התרופתי" של הפיצוי, ישולם לנפגעים מכח החוק לפיצוי נפגעי תאונות דרכים. ואף על פי כן, מצאתי כן לחייב את הנאשמת בתשלום פיצוי לנפגעת.

הפיצוי שיפסק הוא בהחלט סמלי ואין בו, והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהיה ועודנו מנת חלקה של נפגעת העבירה.

כן מצאתי לחייב את הנאשמת בתשלום פיצוי, על מנת לשתף את הנפגעת, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי, והן משום שיהיה בכך, להערכתי, תרומה לשיקומה של הנאשמת.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי קיימים טעמים המצדיקים לחייב נאשמים בתשלום פיצויים לנפגעים.

ראו למשל דברי כב' הנשיאה דאז, הש' ד. בייניש ברע"פ 9727/05 ברנרד גליקסמן נ. מ"י:

"יש בחיובו של הנאשמת בפיצוי הנפגע יסוד של היטהרות לנאשם העשוי לתרום לשיקומו וכן יש בכך משום שילוב נפגע העבירה כמשתתף בהליך הפלילי, מתוך ראייה כי הטבת נזקו הינה חלק חשוב בתהליך הענישה ובהפנמת נורמות ההתנהגות הראויות".

29. סבורני כי עונש מאסר בפועל, בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד רכיב פסילת רישיון לתקופה משמעותית, פיצוי סמלי לנפגעת העבירה ועונשים נלווים הינו עונש הולם, המאזן בין כלל שיקולי הענישה. אשית תקופת פסילה שאינה ברף התחתון ביותר כאיזון לקביעתי כי עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

30. ולסיום, אביא מדבריה של כב' הש' נגה אהד בעפ"ת (מרכז) 49512-07-13 שמיר נ' מדינת ישראל (02/02/14):

"אכן נסיבות חייו של המערער ומצבו היום קשים וזאת נכתב על דרך ההמעטה... אל מול

זאת אין חולק כי גם מצבו של הקורבן קשה ביותר. לעולם לא ישוב להיות מי שהיה, לעולם לא יגשים הישגים לימודיים, חברתיים וכלכליים אליהם יכול היה להגיע, על פי נתוניו האישיים ערב התאונה.

החיים של הקורבן היום הינם בצל החיים או ליד החיים וזו על דרך ההמעטה.

כשם שמצבו של המערער משליך על מצב משפחתו - כך גם מצבו של הקורבן משליך על מצב משפחתו. שתי המשפחות כואבות מאוד מאוד וחשות מדי יום ביומו את תוצאות התאונה. יחד עם כל זאת, אין לראות את המערער כקורבן, גם לא לאור כל האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו".

דברים אלו יפים גם בעניינינו.

עונשה של הנאשמת

31. אשר על כן, מצאתי לנכון להשית על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, באגודה למען העיוור בגדרה, רחוב הרב יוסף גמליאל 1.
- הנאשמת תועסק 5 ימים בשבוע, בטווח השעות הקבוע בחוק.
- הנאשמת הביעה את הסכמתה לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.
- על הנאשמת להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 24/10/22 שעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום.
- מוסבר לנאשמת כי עליה לבצע את כל העבודות שיוטלו עליה במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לה מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות השירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.
- ב. מאסר מותנה בן 4 חודשים וזאת למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- ג. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים.
- מתקופת הפסילה יוכו 60 ימי הפסילה המנהלית שריצתה וכן פסילה שיפוטית שריצתה מיום 24/03/21. אין צורך בהפקדה נוספת של הרישיון.
- ד. פסילה מותנית בת 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור אחת מן

העבירות בהן הורשעה שגרמו לתאונת דרכים או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ה. הנאשמת תשלם פיצוי לנפגעת העבירה גב' א. אובלוגין בסך של 15,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 06/10/22 ובכל 6 לחודש שלאחריו. הפיצוי יועבר לנפגעת על פי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט. הפיצוי הינו פיצוי עונשי ויצטבר לכל פיצוי אזורי לו זכאית הנפגעת.

ו. לאור מכלול רכיבי הענישה וסכום הפיצוי הכולל, לא יוטל על הנאשמת קנס.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.